

சி. சிவசேகரம்

தேவி எழுந்தாள்

கிர. சிவசேகரன்

தேவி எழுந்தாள்

சி. சிவசேகரம்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன்

இணைந்து

சுவத் ஏசியன் புக்ஸ்

SOUTH ASIAN BOOKS

S. 44, 3rd FLOOR,

C. C. S. M. COMPLEX

COLOMBO - II,

SHRI LANKA.

தேவி எழுந்தாள்

(கவிதை தொகுப்பு)

சி. சிவசேகரம்

முதல் பதிப்பு : நவம்பர் 1991

அச்சு : இராசகிளி பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-20

வெளியீடு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன்
இணைந்து

சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்

6/1 தாயார் சாகிப் 2வது சந்து

சென்னை-600 002

ரூ. 10.00

நண்பர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியத்துக்கு

Devi Ezhunthal

A collection of poems by

Sivasegaram

First Edition : Nov 1991

Printed at Rasakili Printers, Madras-20

Published in association with 'National

Art & Literary Association' by

South Asian Books

6/1 Thayar Sahib II Lane

Madras-600 002

Rs. 10.00

உள்ளடக்கம்

முன்னுரை	7
வாயு	11
அரியது கேட்கின்	14
பஞ்சமர் பாட்டு	16
தீ	18
களனி 89	20
அமைதி காத்தல் 1987 ஐப்பசி	22
நிழலின் நினைவு	24
சிவனொளிபாதம்	26
பிரம்படி	29
மகேசருக்குத் தீர்ந்தது	31
யாதும் ஊரே	32
தேவி எழுந்தாள்	33
எங்கள் எண்பதுகள்	37
அந்நியம்	39
வரலாறு பற்றி	41
நெடுமரங்கட்கு ஓர் அஞ்சலி	43
மூடனும் முழுநிலவும்	44
ஒரு இளவேனிற் காலைப் பொழுது	45
நெஞ்சரம்	46
தோற்றம்	47
இன்னொரு கால்	48
நியதி	50
ரசனை	51
புதிய பூமி	52
11.11	54
நான் வருவேன்	55
விடுதலைக்கு அழைப்பு	57

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை	59
அரசும் நீதியும்	60
கங்கா	61
உங்கள் நாடு	64
சுற்றாடல் பற்றி...	66
கறுப்பு ஆரியன்	68
படலை திறப்பு	69
நிறவெறி	71
மண்டேலாவுக்கு வாழ்த்து	72
காளி	74
அசுரன்	76
அற்புதங்கள்	78
பத்தாவது	80
குறிப்புகள்	83

முன்னுரை

கலை-இலக்கியங்களின் சமுதாய முக்கியத்துவத்தையும் கலை - இலக்கியங்கள் சமுதாய உணர்வுடன் அமைய வேண்டிய வரலாற்று அவசியத்தையும் முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் நெடுங்காலமாக வற்புறுத்தி வந்துள்ளனர். ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற கோஷம் எப்போதோ முறியடிக்கப்பட்டு விட்டது. எனினும் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவோர் இடையிடையே குரலெழுப்பத் தவறுவதில்லை. எப்போதும் போல் இவர்களது தாக்குதலுக்குரிய இலக்கு வியாபார இலக்கியமாகவன்றி முற்போக்கு இலக்கியமாகவே இருக்கிறது. ஏகாதிபத்தியம் மீண்டும் தன் கோர்ப்பற்களைக் காட்டத் தொடங்கியுள்ள இன்றைய சூழலில், சோவியத் யூனியனில் ஸ்டாலினுக்குப்பின் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் பின்விளைவுகள் முழு இடதுசாரி இயக்கத்திற்கும் ஏற்படுத்தியுள்ள இடர்களின் மத்தியில் பிற்போக்குக் கும்பல்கள் மறுபடியும் உற்சாகமடைந்துள்ளன. மீண்டும் தூய கலை வாதம் சற்று உரக்கவே ஒலிக்கக்கூடும் என்பதால் முற்போக்குக் கலை இலக்கியவாதிகள் மேலும் முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளது.

முற்போக்கு இலக்கியம் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடியாக மட்டுமன்றிச் சமுதாய

யத்தை மாற்றியமைக்கும் ஒரு கருவியாகவும் அமைய வேண்டும். இது நமது வரலாற்றுத் தேவை. அந்த அளவில் இலக்கியத்தின் சமுதாய விமர்சனப்பணி முற்போக்கு இலக்கியத்தில் அதிக அழுத்தம் பெறுகிறது. என்னுடைய கவிதைகளில் முன்னை விட அதிக அளவில் இப்போது இவ்வாறான அழுத்தம் உள்ளது என நினைக்கிறேன். இதற்கான காரணங்களில் இன்றைய அரசியற் தேவைகள் பற்றிய என் மதிப்பீடு முக்கியமானது எனினும் இடைக்கிடை நண்பர்கள் முன்வைக்கும் விமர்சனங்களது பாதிப்பையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

'புதுவரலாறும் நாமே படைப்போம்' இசைநாடா (கஸெற்) வெளியான போது காலஞ்சென்ற நண்பர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் என்னுடைய கவிதைகள் சிலவற்றுக்கு இசை வடிவந் தருவதிலிருந்த சிரமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு எனக்கு எழுதியிருந்தார். இன்றைய சூழலில், இசைக்கப்படக்கூடிய முறையிற் கவிதைகளை எழுதுவது பயனுள்ளது என்பதை அவரது சொற்கள் மறைமுகமாக உணர்த்தின. இதனையொட்டியே தேவி எழுந்தாள் தீ என்ற இரு கவிதைகளையும் சந்த வலிமையுடன் எழுதினேன். சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை நினைவு கூர்ந்து புதிய பூமி பதிப்பாளர்கள் வெளியிட்ட 'சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டமும்' என்ற நூலை வாசித்ததன் விளைவாகவே வாயு, பஞ்சமர் பாட்டு என்பன எழுதப்பட்டன. பெரும்பாலான கவிதைகள் இலங்கையின் சமகால அரசியல் நெருக்கடியுடன் நேரடியான தொடர்புடையவை. சில உலக அரசியல் பற்றியன. வேறு சில பொதுப்படையான முறையில் முற்போக்கு அரசியற் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துவன. என்னுடைய முன்னைய இரு கவிதைத் தொகுதிகளிலும் வந்த

கவிதைகளையொத்த வகையில் இத்தொகுதியில் ஒரு சில கவிதைகள் உள்ளன.

இதில் உள்ள கவிதைகளில் பெருவாரியானவை தாயகம், புதிய பூமி ஆகிய பத்திரிகைகட்காக எழுதப்பட்டவை. இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்டபின் 1989 வரை என் படைப்பு இலக்கிய ஆக்கங்களை இந்த இரண்டு பத்திரிகைகட்கு மட்டுமே அனுப்பி வந்தேன். 1989இல் ஐரோப்பியத் தமிழ்ச் சிறு சஞ்சிகைகளுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. முற்றிலும் உடன்பாடான அரசியல் முனைப்பு இல்லாவிடினும், பரந்துபட்ட அளவில் தேசிய விடுதலை, முற்போக்கு இலக்கியம், இடதுசாரி இயக்கம் என்பன பற்றிப் பொதுவான உடன்பாடு காணக்கூடிய ஏடுகள் சிலவற்றுக்கு எழுதி வருகிறேன். ஒல்லாந்திலிருந்து வரும் அஆஇ, ஜெர்மனியிலிருந்து வரும் தூண்டில், புதுமை, பிரான்ஸிலிருந்து வரும் ஓசை, சுவிஸிலிருந்து வரும் மனிதம், நோர்வேயிலிருந்து வரும் சுவடுகள், சக்தி, இங்கிலாந்தில் பிரசுரமாகும் பனிமலர் என்பனவற்றுடன் தற்போது தொடர்புண்டு. தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளில் மனிதம், சுவடுகள், அஆஇ, ஓசை, பனிமலர் என்பனவற்றிற் பிரசுரமானவையும் புதுமையிற் பிரசுரமாக உள்ள ஒன்றும் அடங்கும். யூன் 1990க்குப் பின் தாயகமும் புதிய பூமியும் அச்சேற முடியாத சூழ்நிலை நிலவுகிறது. அவற்றுக்கு அனுப்பப்பட்ட கவிதைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே வாசகர்களைச் சென்றடைந்துள்ளன என அறிகிறேன்.

என்னுடைய முன்னுரைகள் நீளமாகவும் என் கவிதைகள் பற்றிய எனது விமர்சனங்களை உள்ளடக்கியும் இருப்பதை இம்முறை தவிர்க்க விரும்புகிறேன். எவ்வாறாயினும் சில கவிதைகள் பற்றிய சிறு விளக்கக்

குறிப்புக்கள் பயன்படும் என்பதால் அவற்றைப் பின்னிணைப்பாகத் தருகிறேன்.

அன்றாட வாழ்வின் சிரமங்கள் வடக்கின் யுத்தச் சூழலாற் பன்மடங்காகி அழுத்தும் நிலைமைகளின் கீழும் முற்போக்குக் கலை இலக்கிய முயற்சிகளிற் தளராது செயற்படும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினர் இக்கவிதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதிற் காட்டும் உற்சாகம் என் நெஞ்சைத் தொடுகிறது. அவர்கட்கும் நூலை வெளியிட்டு உதவும் சவுத் ஏசியன் புகஸ் ஸ்தாபனத்தினருக்கும் என் நன்றி.

சி. சிவசேகரம்

7-மே-1991

வாயு¹

தூங்கிக் கிடந்தது காற்று — மிகத்
தூசு படிந்து தெரிந்தது பூமி
ஓங்கி உயர் நெடு வானில் — மெல்ல
ஓய்ந்து சரிந்து படுத்தது மேகம்.
சாய்ந்து தெரிந்தது குன்று, ஒரு
சத்த மிலாது வழிந்தது கங்கை.
சோம்பித் துயின்றது ஆழி — அலை
செய்யுந் தொழிலை மறந்தது போல.

தேய்ந்து சிதைந்தது தேசம் — உயர்
தென்பை இழந்து நலிந்தனர் மாந்தர்
ஏங்கிக் கிடந்தனர் மாற்றம் — இனி
என்று வருமென் றிருந்தனர் மாந்தர்.

அந்நியர் போயின தாலே — முழு
ஆட்சி உரிமை தமதெனச் சொல்லி
முந்தினர் ஆண்டைகள் எல்லாம் — முன்னர்
ஆண்ட கதைபல ஆயிரஞ் சொன்னார்;
வேதத் திருமொழி என்றார் — மண்ணில்
வேற்றுமை என்றைக்கும் வேண்டுவ தென்றார்
பெண்ணிலும் ஆண் உயர்வென்றார் — இன்னும்
அந்தணர் சாதியில் ஓங்கினர் என்றார்.
போர்க்குல மாந்தரும் மேலோர் — பின்

வைசியர் சூத்திரர்க்கே இடம் என்றார்
 பஞ்சமர் கீழென்று சொன்னார் — பசு
 மாடுகள் ஓர்படி மேலென்று சொன்னார்
 சாதிக்குட் சாதிகள் கண்டார் — குலச்
 சண்டையை மூட்டி நம் சாத்திரம் என்றார்
 தீட்டுத் துடக்கென்றும் சொன்னார் — விரல்
 தீண்டத் தகாதவர் பஞ்சமர், அன்னார்
 பேர் சொல்லிப் பேசுதல் குற்றம் — தம்
 தோளிற் துணியுடன் முன்னிற்றல் குற்றம்
 வீட்டுக்குள் வந்திடல் குற்றம் — கோவில்
 வாசலைத் தாண்டி வருவதுங் குற்றம்
 நீரைப் பகிர்தலும் குற்றம், நல்ல
 கோப்பையில் தேநீர் உறுஞ்சுதல் குற்றம்
 ஈனக் குலத்தரைத் தொட்ட — இளங்
 காற்றுப் படுவதும் குற்றமே என்றார்.

கெஞ்சிப் பிழைத்தவர் உண்டு — தட்டிக்
 கேட்கப் பயந்து மறந்தவர் உண்டு
 கேட்டை எதிர்த்தவர் உண்டு — அவர்
 உற்ற கதிகண்டு நெஞ்சு நடுங்கி
 அஞ்சி இருந்தவர் உண்டு — தம்
 ஆற்றல் அறிந்தவர் மாற்றங்கள் செய்ய
 அஞ்சிக் கிடப்பதற் குண்டோ — இன்னும்
 ஆயிரம் ஆண்டு பொறுப்பதற் குண்டோ!

துக்கம் கலைந்தது காற்று — தன்னைச்
 சூழவுந் தீமைகள் கண்டது காற்று
 துன்பம் மிகுந்தது காற்று — கொடுஞ்
 சீற்றம் மிகுந்து எழுந்தது காற்று
 வீரம் மிகுந்தது காற்று — நெடு
 விண்ணை அளந்து வளர்ந்தது காற்று

ஆழி நெடு மலை மேனி — இந்தப்
 பூமியை ஓர்முறை சுற்றி விரைந்தது
 சூறை எனப்பெயர் சூடி — எங்கும்
 வீசி விசிறி விரிந்தது காற்று
 தாவி எழுந்தது காற்று — அறை
 கூவிப் பகையை அழைத்தது காற்று
 எட்டி உதைத்தது காற்று — தலை
 பற்றிச் சுழற்றி எறிந்தது காற்று.
 வெட்டித் தறித்தது காற்று — பகை
 வேருடன் சாய முடித்தது காற்று,

துள்ளிக் குதித்தது மேகம் — கை
 தட்டிச் சிரித்த இடியொடு மின்னல்
 வெட்ட ஒளிர்ந்தது வானம் — முகில்
 உள்ளம் நெகிழ்ந்து பொழிந்தது தாரை
 ஊறிக் குளிர்ந்தது குன்று — நீர்
 உண்டு தன்தாகம் தணிந்தது பூமி
 பொங்கி விரைந்தது கங்கை — அலை
 துள்ளிக் குதிக்க மகிழ்ந்தது ஆழி
 வேகந் தணிந்தது காற்று — இள
 மேனிக்கு இன்பம் அளித்தது தென்றல்.

சாதிகள் வேண்டிய தில்லை — சொல்லும்
 சாத்திரம் உண்டெனில் இன்றுடனில்லை
 நாளை எழும்புது வையம் — நல்ல
 நீதியின் முன்னிணிப் பேதங்கள் இல்லை.

(சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களை
 நினைவுகூர்ந்து)

அரியது கேட்கின்

இத்தத் தெருவழியே நடக்கையில்
அய்யாவின் தோளிற் தொங்கிய சால்வையும்
அம்மாவின் மார்பை மூடிய ரவிக்கையும்
பருத்திச் சீலைதான். என்றாலும்
சரிகை வைத்த பட்டைவிட அழகானவை.
என் அம்மாவும் அய்யாவும்
எனக்கு வைத்த நீண்ட பேர்
மிகவும் பழையது தான். என்றாலும்
எந்தக் கவிதையையும் விடக் கேட்க இனியது.
பாடசாலையில் நான் அமர்த்த பழங்கதிரை
மலிவான பலகைதான். என்றாலும்
எந்தச் சிம்மாசனத்தினும் சிறப்பானது.
சிற்றுண்டிச்சாலையில் நான் உறுஞ்சும் கிண்ணம்
உள்நாட்டுப் பீங்கான் தான். என்றாலும்
மணிபதித்த பொற்கிண்ணத்திலும் விலையுயர்ந்தது.
நான் நுழைகின்ற ஆலயமோ
உலகப் புகழ் பெற்றதல்ல. என்றாலும்
மதுரையையும் தஞ்சையையும் விட மகத்தானது.
ஊர்க் கிணற்றில் அள்ளிக் குளிக்கின்ற நீரோ
உவர்ப்பானது. என்றாலும்
கங்கையையும் காவிரியையும் விடப் புனிதமானது.

ஏனென்று கேட்கிறாய்.

ஒவ்வொன்றும்
 நானும் என் அம்மாவும் அய்யாவும்
 பாட்டியும் பாட்டனும்
 போராடி வென்றது.

சிறுநீர் மூலம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

பஞ்சமர் பாட்டு

மாநிலத்தைப் படைத்தவனே பிரம்மதேவனே - முழு
மானுடத்தைப் படைத்தவனே பிரம்மதேவனே
வர்ணமுறை வகுத்ததுமேன் பிரம்மதேவனே - அதில்
தர்மமென்ன நியாயமென்ன பிரம்மதேவனே!

பார்ப்பனர் நின் சிரசினின்று பிறந்தவர்
என்றார் - உன்
தோள்களிலே போர்த்தொழிலோர் தொடங்

கினரென்றார்
தொடையினின்று வைசியர்கள் தோன்றின
ரென்றார் - உன்

அடிகளிலே அவதரித்தோர் சூத்திர ரென்றார்.
எங்களையோ பஞ்சமராய் வகுத்ததுமென்னே - நாம்
எங்கிருந்து வந்தவர் சொல் பிரம்மதேவனே!

பகுத்தறிவில் புலனறிவில் வேற்றுமையுண்டோ - எத்
தகுதியில் நாம் தாழ்த்தவர் சொல் பிரம்மதேவனே!

அந்நியர்முன் அனைவருமே உரிமை இழந்தோம் -
நாம்

ஆண்டுபல ஆயிரமாய் அடிமையிருந்தோம்.
அந்நியரின் ஆட்சிமுறை அழிந்தது என்றார் - தாம்
மீண்டும்எமை அடிமைகொள வஞ்சனை செய்தார்.
சாலை வயல் கிணறுகுளம் நாங்கள்

அமைத்தோம் - நாம்

போகவர நீர்பருகத் தடைகள் விதித்தார்.
ஆலயத்தில் நாங்கள் தொழ உரிமை மறுத்தார் - அது
ஆகமத்தில் உள்ளதென்று கதைகள் படித்தார்.

வினையெனவும் விதியெனவும் விளக்கமுனைந்தார் -
தாம்

மனமிளகித் தருகிறதே உரிமைகளென்றார்.

இரந்தெவரும் விடுதலையை அடைந்தது

முண்டோ - மனம்

இரங்கியதால் சமத்துவத்தை வழங்கியதுண்டோ?

இனிஇழக்க எதுவுமில்லை என்பதறிந்தோம் - நம்

தலையெழுத்தை மாற்றமனத் துணியை அடைந்தோம்

அனைவருமே ஒருகுலமாய் ஒரு இனமாக - நவ

உலகமைக்க நாமெழுந்தோம் பிரம்மதேவனே.

தீ³

தீ எரிகுது! தீ எரிகுது! தீ எரிகிறதே!
எட்டுத்திசையிலும் எட்டுந்தொலைவரை தீ எரிகிறதே!

காலைப்பொழுதினில் கீழைமுகில்களில் செம்மை
படர்வதுண்டு;
மாலையினில் அவை மேலைத்திசையில் மீண்டுந்
சுடர்வதுண்டு.
நட்டநிசியினில் வானம் எரிவது நாங்கள்
அறிந்ததில்லை;
இட்டவரார் செய்ய விட்டவரார்எமக் கிந்தக்
கொடுமைதனை? (தீ எரிகுது)

தீய அசுரர்கள் மாநகர்வெந்தது ஈஸ்வரனார்
சினத்தில் —
தீய அசுரர்கள் தீயிடவந்தனர் எங்கள் திருநகரில்.
நீதி தவறிய தாலெரிபட்டது மாமதுரை நகரம் —
நீதி தவறிய ஆட்சி எரித்தது எங்கள் எழில் நகரம்.
(தீ எரிகுது)

முண்டு எழுகிற தீயை அடக்கிட நீரை
இறைத்திடுவோம் —
மீண்டும் அம்மூர்க்கர்கள் மூட்டவராதொரு பாடம்
புகட்டிடுவோம்!

தீமைகள் மாய்ந்திடத் தீயவர் சாய்ந்திடத் தீச்சுடர்
ஏந்திடுவோம்
பூமியிலே கொடுங் கோன்மை ஒழிந்திடப்
போரொன்று செய்திடுவோம்! (தீ எரிகுது)

ஆண்டபரம்பரை மீண்டும் ஒருமுறை ஆளமுனைத்
திடலாம்
மாண்ட கொடுமைகள் மீண்டும் எழாதொரு
மார்க்கம் அமைத்திடுவோம்!
மானுடர் யாவரும் ஒன்று, சமத்துவம் ஒங்குக
என்றெழுவோம் —
மானுடம் ஒன்றிந்த மானிலம் ஒன்றென ஒங்கி
முழங்கிடுவோம்!

தீ எரிபட்டும், தீ எரியட்டும், தீமையெலாம் கருக!
புதுத் —
தீ எரியட்டும், தீ எரியட்டும், புத்துலகம் மலர!

களனி' 89

புகையிரதப் பாலத்தின் இரும்புக் கேடர்கள்
இளகி உருகும் வரை
அழுத்தும் அதிகாலைப் பனியிலும்
சூரியன் சுட்டு வெந்த தார்ச்சாலைகளில்
மனிதர்கள் தவிக்கும் பகற்பொழுதுகளிலும்
கொங்கிறீற் பாலத்தில் நின்றபடி
சோடியம் விளக்குகள் இருளைக் கொறிக்கையிலும்
இரண்டாயிரம் வருஷ அரசியல் கண்ட
களனி கங்கை பாயும்
கம்பீரமாக நிதானமாக.
வேனிலில் மணல் சுமக்கும் ஓடங்கள்
மெல்ல மிதக்கையிலும்
மழைக்கால வெள்ளத்தில்
குடிசைகள் அமிழ்ந்து வாழைகள் விழுந்து
மானுடர் குளிரில் நடுங்குகையிலும்
களனி
கம்பீரமாக நிதானமாக.

மனித உடல்கள் தினந்தவறாது
மிதந்துவரும் இன்றைக் காலங்களிலும்³
களனி
சந்திக்குச் சந்தி மோனத்தமர்ந்திருக்கும்

போதிசத்துவர் போல
கம்பீரமாக நிதானமாக.

1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சிக் காலத்தே
புராதன புத்தர்சிலை யொன்றன் பீடத்தில்
கிளர்ச்சிக்கார வாலிபன் ஒருவன்
எழுதியதாகச் சொல்லப்பட்ட வசனம்:

“இரண்டாயிரம் வருஷம்
அயர்ந்திருந்தது போதும்,
இனியாயினும் எழும்!”

அமைதி காத்தல்⁴ - 1987 ஐப்பசி

எங்கள் வீதிகள் ஒழுங்கைகள் வழியே
எத்தனை காலம் அஞ்சி நடந்தோம்
எங்கள் வேலிகள் சுவர்களின் நடுவே
எத்தனை நாட்கள் பதுங்கி மறந்தோம்
எங்கள் வீட்டு இளைஞருக் காக
எத்தனை இரவுகள் நித்திரை மறந்தோம்
எங்கள் வாழ்வை எமக்கென மீட்க
எத்தனை ஆண்டுகள் கடுந்தவமிருந்தோம்.

வந்தது போரின் முடிவெனச் சொன்னார்
வந்தது நல்ல தீர்ப்பெனச் சொன்னார்
வந்தவர் அழையா விருந்தின ரெனினும்
வாசல்கள் யாவும் விரியத் திறந்தோம்
வந்தவர் நண்பர்கள் என்று நினைந்தோம்
வீதிகள் தோறும் தோரணம் இழைத்தோம்
வந்தனை செய்தோம் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தோம்
வந்தது குறையின் கண்ணிடை அமைதி.

கடற்கரை வயல்கள் வீதிகள் வெளிகள்
காணுந் திசைதொறுங் கவச ஊர்திகள்
இடியென விழுந்த பலபெரும் வெடிகள்
தொடரும் பறிமுதல் கொள்ளைகள்

கொலைகள்

படைகளின் ஒதுங்கி நாடிய நிழலைப்
 பெருஞ்சிறை ஆக்கின ஆலய மதில்கள்
 சுடலையின் மோனம் சூழ்ந்திட எங்கள்
 அமைதியைக் காத்தன ஆயுதப் படைகள்.

இருளாய் விடிந்த பொழுதில் விழித்தோம்
 கனவு கலைந்தோம் போரில் எழுந்தோம்
 எங்கள் வாழ்வை எமக்கென மீட்க
 எத்தனை ஆண்டும் போரிடத் துணிந்தோம்.

நீழலின் நினைவு

படலையைத் தாண்ட
நிமிர்ந்து விஸ்வரூபமாய்
வழி மறிக்கும்
முற்றத்து வேம்பு.
செம்பொன் துளிர் முதிரப்
பசுமை கனக்கும்
இளவேனிற் கிளைகளின்
மறைவில் விரிந்து
உதிரும் நுண்மலர்கள்
நண்பகலின்
வெய்யிலை அஞ்சி
மரத்தடியில் ஒதுங்கும்
பெருநிழல் மேல்
குளிர் தேடி ஊரும்
இளங்காற்று.
வேனிலுடன் முதிர்ந்து
கனிந்த பழங்களின்
மனிதர் உணரா
இனிமை இரகசியத்தைப்
பரிமாறுங் காக்கைகள்.
அணிலைத்தூரத்தி
மரமேறி விழும் பூனை.
உதிரும் பொன் இலைகள்

பட்டை வெடிப்பில்
 பிசின் கசிவு.
 முகரும் எறும்புகளின் ஊர்வலம்
 மேலும் கீழுமாய்
 ஓயாது பகல் முழுதும்,
 மரத்தடியில்
 நீட்டி நிமிர்ந்து
 நிழல் காயும் நேரத்தும்
 மனதிற்கு இனிதென்றோ
 அடைதற்கு அரிதென்றோ
 கருதத் தெரியாது
 நித்தியமாய் நினைத்திருந்த
 நிலைகுலைய
 அயலிருந்தோர்
 புயல் வரவு,
 மரஞ் சரிவு.

இன்று
 காலுயரம் நிற்கின்ற
 கன்றுகளில் ஒன்றேனும்
 வேம்பின்
 நிழல் மறந்த மண்முழுதும்
 நாளை நிழல் இறைக்கும்.
 என்மேல் இல்லாவிடின்
 என் பிள்ளைகள் மேல்
 நிச்சயமாய்
 என் பேரர்கள் மேல்.

சிவனொளி பாதம்

பனிமுட்டமில்லாத காலைப் பொழுதில்
தென் மேற்குக் கரை வரைக்கும்
கடலினின்றும்
எங்கிருந்து பார்த்தாலும்
மலை தெரியும்
நிமிர்ந்து, தெளிவாக.

தெளிவான நாட்களில்
மலையில் நின்றால்
தென்மேற்கின் கரையும்
பெருங்கடலின் நெடுந்தொலையும்
தெரியும்,
அதிகாலை ஒளியில்
அதிர்ஷ்டம் இருந்தால்
சில வேளை
தூரப் பனித்திரையில்
பூதாகரமாக
விழுகின்ற உன் நிழலைச்
சூழ ஒரு மாலை விழும்.
முழு வட்ட வானவில்.

யாத்திரைக் காலத்தில்,
பௌத்தம் நிலைபெறுமுன்

மலையைப் பாலித்த
சமன் தெய்வத்தை நோக்கிக்
கூட்டங்கூட்டமாக
மஞ்சள் ஊர்வலச் சிறகடிப்பு.
வண்ணாத்திப் பூச்சிகள்.

நாற்றிசையினின்றும்
மனிதர்
மலைமுடிப் பாறையிற்
பதிந்த பெருஞ் சுவட்டில்
நான்கு இனங்களும்
நான்கு மதங்களும்
தேடும்
நால்வேறு பாதங்கள்.
பகைமையறியாத
உரிமை கொண்டாடலில்
பொன்னொளிர்
சிவனொளிபாதம்
வெள்ளிமலையினும்
உயர்ந்து ஓங்கும்.

எங்கிருந்து பார்க்கினும்
அரசு படைகளின்
கரிய காலணிச் சுவடுகளும்
அந்நிய நிழல்களும்
பூதாகரமாக விரிந்து
இருள் வளைத்த
இந்த நாட்களிலும்
யாத்திரைக் காலத்து
மஞ்சள் வண்ணாத்திப் பூச்சிகள்
மலை நோக்கிப் படையெடுக்கும்.

நாம் மனிதர்
 எனிந்த வானுக்கு
 ஒளியூட்ட முடியாது,
 ஏனென்கள் நாட்டை
 விடுவிக்க இயலாது!

பிரம்படி

(இரண்டு கவிதைகள்)

1. பிட்டுக்கு மண்சுமந்த
பிரான்மீது பட்டஅடி
அணையைக்
கட்டிமுடிக்காத பிழைக்காக
பிரம்பெடுத்த ஆள்மீது
பிரானை அடித்ததற்காக
ஆணையிட்ட பாண்டியன்மேல்
பிரம்பு அவனது என்பதற்காக
வாதவூரன்மீது
நொந்தமுது வெள்ளத்தை
வரவழைத்தற்காக
வாணிச்சி மீது...
பிட்டு உதிர்ந்ததற்காக
ஊரார் மீது.....
அடிக்க ஒரு பிரம்பு இருந்ததற்காக

2. துரோகி எனத் தீர்த்து
முன்னொருநாட் சுட்டவெடி⁵
சுட்டவனைச் சுட்டது
சுடக்கண்டவனைச் சுட்டது

சுடுமாறு ஆணை
 இட்டவனைச் சுட்டது
 குற்றஞ் சாட்டியவனை
 வழக்குரைத்தவனைச்
 சாட்சி சொன்னவனைத்
 தீர்ப்பு வழங்கியவனைச் சுட்டது
 தீர்ப்பை ஏற்றவனைச் சுட்டது
 எதிர்த்தவனைச் சுட்டது
 சும்மா இருந்தவனையுஞ்
 சுட்டது.

மகேசருக்குத் தீர்ந்தது

இயந்திரத் துவக்கை மத்தாய் நிறுத்தி
இனவெறிப் பாம்பைக் கயிறாய்ச் சுற்றி
அரச அதிகார அமுதம் வேண்டி
அரசியல் கடலடிச் சேற்றைக் கடைந்த
அமரர் எவரோ, அசுரர் எவரோ,
அமுது விளைந்ததோ, ஆர் கொண்டனரோ,
அறியேன்.

ஆயினும், நஞ்சு மட்டும்
நன்றாய் விளைந்தது நாடு பரவலும்.
ஆலகாலம் அருந்திக் கறுத்த
நீலகண்டனார் ஒதுங்கி நின்றனர்.
நாட்டு மக்கள் நஞ்சே உண்டனர்.

யாதும் ஊரே

போர்த்துக்கேயரும் டச்சுக்காரரும்
ஆங்கில நாட்டரும் ஆற்றியகொடுமை
கொலனி ஆட்சியின் கொள்ளையடிப்பு
மரபைப் பேண வகுத்த தடைகள்
மொழியைப் பேச விதித்த தண்டம்
மதத்தை மாற்றப் புனைந்த சதிகள்
பழங்கதை என்றா மறந்து போனோம்?
பேரினவாதம் இழைத்த இன்னல்
இந்திய நண்பர் இயற்றிய வஞ்சனை
எல்லாம் முடிந்தன என்றா மறந்தோம்?
இல்லை, இல்லை, உண்மை ஏதெனில்
நாமே நமக்குப் பகையென ஆனோம்.
நம்மை நாமே அழித்திட உறுதி
பூண்டனம். அதனால்
எம்மூர் தவிர்ந்த யாதும் ஊரே
எம்மவர் தவிர்ந்த யாவரும் கேளிர்
தீதும் அழிவும் பிறர்தர வேண்டா.

தேவி எழுந்தாள்⁶

(யாழ்பாண மாதர் எழுச்சியை வாழ்த்தி)

பொன்னிழைத்த கட்டுத்துணி போர்த்தியிருப்பாள்
மின்னுமணித் தங்கநகை சாத்தியிருப்பாள்
சந்தனமும் குங்குமமும் பூசியிருப்பாள்
சாம்பிராணி பன்னீர்மணஞ் சூழவிருப்பாள்

பூசைகள் செய்வார் பூ மாரி பொழிவார்
கற்பூரத் தீபங்களும் காட்டிமகிழ்வார்
நீரைச் சொரிவார் இள நீரைப்பொழிவார்
கரும்புடன் கனிவகைச் சாறும்பொழிவார்
பால்பழம் வைப்பார் பல சோறு படைப்பார்
இன்னிசையிற் பாடல்செய்து போற்றித்துதிப்பார்
தோளிற் சுமப்பார் தலை மேலுஞ் சுமப்பார்
கோவில்மதிற் சூழலுக்குட் காவிவருவார்
தேரினில் வைப்பார் வெளிவீதி இழுப்பார்
ஊஞ்சல்வடந் தொட்டுத்தொட்டு உந்திவியப்பார்
பீடத்தில் வைப்பார் அறைமுடி விடுவார்
வீடு செல்லு முன்னம்வெளி வாயில் அடைப்பார்

மாந்தருக்கு மாந்தர்செய்யும் தீமைகள் கண்டாள்
மாதருக்குச் செய்யும் அவமானங்கள் கண்டாள்
பொல்லாத கொடுமைகள் ஓங்கிடக் கண்டாள்
பாவங்களைக் பணம்வந்து மூடுதல் கண்டாள்

ஆடாதமர்ந்திருந்து தேவி அலுத்தாள்
காலமின்று வந்ததென்று தேவி நினைத்தாள்
பூணுமணி பொன்னும்பட்டும் தேவி களைந்தாள்
வாசமலர் மாலைதன்னை வீசி எறிந்தாள்
பொறுத்தது போதுமென்று தேவி எழுந்தாள்
வாசற் கதவைப் பெயர்த்து வீதியில் வந்தாள்
காற்றென வந்தாள் கனற் தீயென வந்தாள்
கூற்றென வந்தாள் ஊழிக் கூத்திட வந்தாள் - பழங்
கொடுமையைக் கொன்றொழிக்கத் தேவி எழுந்தாள்
மாற்றிட வந்தாள் வையம் மாறிட வந்தாள்
போற்றிட வந்தாள் மக்கள் போரிட வந்தாள் — தன்

ஆயிரஞ் சிரங்களுடன் தேவி எழுந்தாள் -- இரண்
டாயிரங் கரங்களுடன் தேவி நடந்தாள்.

தாயென்றுஞ் சேயென்றுந் தேவியிருந்தாள்
தாரமென்றுந் தங்கையென்றுந் தேவியிருந்தாள்
பல்வேறு ரூபங்களிற் தேவியிருந்தாள்
பல்வேறு நாமங்களிற் தேவியிருந்தாள்
வீதிதொறும் வீடுகளிற் சிறையிருந்தாள்
ஊர் உறவு காவலிட உறைந்திருந்தாள்
தெய்வம் அவள் செல்வம் அவள் என்று

புகழ்வார் — படி

தாண்டாத பத்தினியர் மேன்மைகள் சொல்வார்
காதலிதென்பார் — எண்ணிக்
காசு கறப்பார்
கற்பெனச் சொல்வார் — பிற
பெண்ணைத் தொடர்வார்
பண்பாடு பேணுபவள் பெண்ணென்றுரைப்பார் — நம்
பழமையின் மேன்மைகள் பேசிக் களிப்பார்

பழந்தமிழ் மறமகள் வீரம் வியப்பார் — பெண்கள்
 தனிவழி போகத் தடைநூறு விதிப்பார்
 தனிமையில் வாடுகிற பெண்ணைப் பழிப்பார் — நல்ல
 துணையொன்று தேடுகிற பெண்ணை வதைப்பார்
 ஆணுக்கொன்றும் பெண்ணுக்கொன்றும் நீதியுரைப்
 பார் — அதற்

காதாரம் நால்வேதம் ஆகமமென்பார்

சாத்திரஞ் சொல்வார் — பல

சூன்றுகள் சொல்வார்

மாற்றியுஞ் சொல்வார் — வழி

மாறியுஞ் செல்வார்

விடிவென்று வருமென்று தேவியிருந்தாள் — நல்ல

விதியென்று வருமென்று தேவியிருந்தாள்

காலமொன்று வருமென்று தவமிருந்தாள் — அது

தானே கனிவதில்லை என்று தெரிந்தாள்

சிறைபட்டு அலுத்திட்ட தேவி எழுந்தாள் — இன்றை

சிறுமைகளை அழிக்கத் தேவி எழுந்தாள்

பட்டப்பகல் வேளையொன்றில் இருள்வந்தது

பொல்லா அரக்கர்களின் ஆட்சி வந்தது

வேலி பயிர் மேயுகின்ற காலம் வந்தது

கொடுமைகள் ஆளுகின்ற காலம் வந்தது

நள்ளிரவிற் காவலர்கள் வீடு புகுவார்

அகப்பட்ட ஆடவரைக் கொண்டு மறைவார்

நடுத்தெருவில் நிறுத்திக் கொலைபுரிவார்

நின்றாலும் சென்றாலும் தண்டனை என்பார்

ஊர்முழுதும் அஞ்சுகின்ற காலஞ்சென்றது — இனி

இழப்பதற்கில்லாத நிலை வந்தது

பொறுத்தது போதுமென்று தேவி எழுந்தாள் — பெரும்

போரொன்று விளைந்தது தேவி எழுந்தாள்

தீயவர் நடுநடுங்கத் தேவி எழுந்தாள் — புது

நீதிநெறி அமைத்திடத் தேவி எழுந்தாள்
 விடுதலைப் போரினில் தேவி இணைந்தாள் -- மாதர்
 சமத்துவம் நிறுவிடத் தேவி எழுந்தாள்
 குனிந்த தலை உயர்த்தித் தேவி எழுந்தாள் -- இரு
 தோள்களையும் நிமிர்த்தித் தேவி நடந்தாள்

ஆயிரஞ் சிரங்களுடன் தேவி எழுந்தாள் -- இரண்
 டாயிரம் கரங்களுடன் ஊர்வலம் வந்தாள்

எங்கள் எண்பதுகள்⁷

ஒருமுறை இழந்து மீண்ட
தூக்கிலிடும் அதிகாரத்தை
விளக்கக் கம்பங்கட்குப் பறிகொடுத்த
தூக்குமரமொன்றன் துயரத்தைப்
பகிரத் தெரியாத காகம்
எச்சமிட்டு இழிவு செய்யும்.
பிணங்களை எரிக்கும் உரிமையை
ரப்பர்த் தயர்கட்குச் சிதைகள் இழந்ததால்
மயானங்கள் தனிமையில் வாடும்.
நீட்டிய துவக்குகள் முன் சரணடைந்த
சட்டப் புத்தகங்கள் தலைமறைய
நீதிமன்ற விறாந்தைகளில்
நாய்கள் நிழல் தேடும்.
ஒரு நாகரிகத்தின் இடிபாடு
குண்டுமழையிற் கட்டிடங்கள்
கரைந்தழிய முன்னமே
இங்கு நிகழ்ந்தாயிற்று
கொலைஞர்களே அரசாய்ச்
சட்டமாய் நீதியாய்த் தண்டனையாய்த்
தடுமாறிப் போயாயிற்று,
விடுதலைப் போருமே
தேசத்தை அடிமை செய்தபின்

நீதி தேடும்

வழக்கு விசாரணையென்ன,
விதிக்கின்ற தீர்ப்பென்ன,
சாவென்ன, சுடுகாடென்ன.

எதிர்க்கின்ற எவரையுமே

சுட்டுப் பொசுக்கலாம்

வழிமறிக்கும் எதையுமே

தட்டி இடிக்கலாம்

என்றாலும்

இந்த இடிபாட்டின் மீது

சுட்டெரிந்த சாம்பலினின்று

மாணுடமோ மீண்டுமெழும்,

புடமிடப்பட்டு புனிதப்பட்டு

உங்கள் கைபட்ட கறைகள்

துடைத்தழிக்கப்பட்டு

அந்நியம்

அவன் என் நாட்டவனல்லன்
என்னை முன்பின் அறியவும் மாட்டான்.
என்மொழி பேசும் திறமையும் இல்லான்
என் மதமெது மரபெது எனவும் தெரியான்
எனினும்

என் மீதான ஒடுக்கலை அறிவான்
என் துன்பத்தைத் துயரைக் குமுறலைக்
கோபத்தைக் கொதிப்பை
என் போராட்டத்தை அறிவான்
எனக்காக, என் போராட்டத்தின் நியாயத்துக்காக
எப்போதும் குரல் கொடுப்பான்.
அவன் எந் நாட்டவனாயிலென்
இன்னோர் கிரகத்தின் வந்தவனாயிலென்
அவன் என் சோதரன்.

நீ என் மொழி பேசுவாய்
நான் வணங்கும் கோயிலில் நீயும் வணங்குவாய்
என் போன்றே உடுத்து உலாவுவாய்
இன ஒடுக்கல் போராட்டம் விடுதலை தாய்நாடு
என்று பல கூறுவாய்
காசுங் கறப்பாய்
போதாமல்

ஆணை பல விதித்து அடக்க முனைகிறாய்
 அடிபணிய மறுப்பதனாற்
 சினந்தென்னை ஏசுகிறாய்
 ஆள்வைத்து என்னை அடிக்கத் துணிகிறாய்
 என் தாய் வயிற்றைப்
 பகிர்ந்தவனேயாகிலென்
 எனை ஆள முனைபவன்
 எனக்கென்றும் அந்நியன்

வரலாறு பற்றி

(தோழர் மணியம்⁸ நினைவாக)

வரலாற்றிற் பேர்பொறிக்க
வலியபெரும் படை நடத்தி
வாளெடுத்த பேர்கள் பலர்.
வாள்பொறித்த பேர்களையே
வாள் சிதைத்த வரலாறு.
பேர் மாற்றிப் பேர் மறந்து
பேர் மறைக்கும் வரலாறு.
வென்றவர்கள் எழுதுகிற
பொய்கலந்த கதைநிறைந்த
ஏடுகளா வரலாறு ?
களிமண்ணா கல்வெட்டா
காகிதமா வரலாறு ?
முதல் நெருப்பை மூட்டியவர்
சக்கரத்தைக் கைத்தறியைக்
கல்லுளியைக் காகிதத்தைப்
பூச்சியத்தைக் கண்டறிந்தோர்
பேசுகிற மொழி வகுத்தோர்
பேரறியா வரலாற்றிற்
சொல்திரிந்து செயல் மறந்து
பேரழிந்து போனாலும்

வாழுமொரு வரலாறு.
மானுடத்தின் மேம்பாடு
மானுடரின் அருஞ்செயல்கள்
ஆக்கிவைத்த வரலாறு
எழுதாமல் நிலைபெற்று
வாழுகிற வரலாறு

ஒரு இளவேனிற் காலைப்பொழுது

இளவேனில் முதிருமொரு நீண்ட பகற்பொழுதின்
முன்காலை வானவெளி
முகிலின்றி நீலமாய் விரியும்.
காற்றும் பனிமழையும் கடுங்குளிரும்
நீண்ட இரவுகளும்
தீய கனவென்று
மரங்கள் துளிர்ந்து மலர் உதிர்க்கும்.
செட்டை திருத்திச் சிலிர்த்துலுப்பிச்
சிறகு விரித்து
எழுகின்ற பறவையுடன்
மெல்ல எழும் நெஞ்சு.
நீல நெடு விரிப்பில்
மறுப்பாகக் கோடிரண்டு
கிழித்தோடும் விமானங்கள்.
வெய்யில் எறிந்து வேகாத வீதிகளில்
மானுடரை மானுடர்கள் சுட்டெரிக்கும் தாய்நாட்டின்
நினைவு கனத்துக்
கீழிறங்கும் என் நெஞ்சு.
விமானஞ் சுட்ட வெள்ளைப் புகை வடுக்கள்
காற்றுக் கலக்கக் காலத்திற் கரைந்தழியும்,
மிடுக்கோடு
மீண்டும் எழும் நெஞ்சு.

நெஞ்சுரம்

வெண்மையுங் குங்குமமுமாக
வசந்தத்தின் முன்னறிவிப்பு
ப்ளம் மரங்களில் மலர்களாய் விரியும்
வருடந் தவறாது
குளிர்காற்றும் மழையும்
ப்ளம் மலர்களைச் சிதறி விழுத்தும்
வருடந் தவறாது
ப்ளம் கிளைகள் மலர்களுள் முழ்கும்
காற்று அறியுமோ
மழை அறியுமோ
ஏன் எவ்வாறென்று.

நெடுமரங்கட்கு ஓர் அஞ்சலி

புற்களை விரும்பிக் கால்கள் மதிப்பீர்
குட்டைச் செடிகளை உதைத்து மிதிப்பீர்
நிமிர்ந்த நெடுமரம் வணங்க மறுக்கும்
கொடுவாள் ஏந்தி வெட்டிச் சரிப்பீர்

விதைகளினின்றும் வேர்களினின்றும்
மரங்கள் விளையும் விந்தை அறியா
மூடர் நீவிர்

கையில் ஏந்திய ஆயுதங் கனத்து
இரும்பு நெகிழ்ந்து கயிறாய்த் திரிந்து
கையைப் பிணைத்துங் கழுத்தை நெரிக்கையில்
விழுந்த மரங்கள் வனமெனச் சூழும்.

மூடனும் முழுநிலவும்

விண்ணில் நிலவின் வரவை மறிக்க
எண்ணிய மூடன் சுவர்களெழுப்பினான்
செந்நெல் மணிகளைச் சேற்றில் அமிழ்த்தினர்
கருப்பங் கழிகளைக் குழியிற் புதைத்தனர்
சென்று தொலைந்தன என்று மகிழ்ந்தனர்
கூவும் உரிமை இழந்த குயில்கள்
கர்ச்சனை செய்யும் கலையிற் தேர்ந்தன
கொம்பு அறுத்த பசுக்களின் காலிற்
குளம்புகள் கூரிய வாளாய் வளர்ந்தன
மதில்கள் எழுப்பி மறித்த தென்றல்
மோதுஞ் சூறைக் காற்றாய் எழுந்தது.
மறைவிலிருந்த சிறுபொறி மூண்டு
பெருநெருப்பாக விரிந்து ஒளிர்ந்தது
மூடன் விழிகளை இறுக மூடினான்
முயற்சி வென்றது என்று பாடினான்.

தோற்றம்

மரங்களின் பசுமை வனப்பிடைச்
செம்மையின் குனியல்
மெலிதான வெயிலில்
பொன்னுஞ் செம்பும்
பின்னிப் படரும்,
இன்னும் உதிராத மலர்களும்
இதமான காற்றும்
இளங்குளிரும்
இலேசான வெதுவெதுப்பும்
இளவேனில் போல
இலையுதிர்காலம்.

இன்னொரு கால்

பொறுமையாய்
யன்னலில் இளநீலமாய்
ஒரு வானவெளி தீட்டித்
துரிகை முனையில்
ஒளிரும் நிறம் பல தொட்டு
யரக்கிளைகள் மீது தெளித்து
இளம்பச்சை இலைகளும் வரைந்து
ஓடி மறைந்தது வஸந்தம்
தொடர்ந்து வந்த வேனிலோ
வானத்தை ஆழ்நீலமாக்கி
ரஸனையற்று
மரமெங்கும் அப்பிய கடும்பச்சை
உயர்வதற்கு முன்னமே
இலையுதிர்ப் பருவம்
கிளைகளிற் செம்பும் பொன்னுமாய்
ஒளியூட்டி
வானத்து நீலத்தைத்
துடைத்தழிக்கும் வேளை
கைதவறி
இலைகளையும் அழித்து
வெறுப்புடன் பிரியவும்
மங்கிய ஒளியிற் கள்வர்போல்

வந்தது கொடியகுளிர்
 வானத்திற் கருஞ்சாம்பல்
 இருண்ட கிளைகள்மேற்
 கோணல் வெண்கோடுகள்

குமுறலுடன்
 யன்னற் திரையை இழுத்துமுடி
 மீண்டும் திறக்கையில்
 யன்னலில் இளநீலமாய்
 ஒரு வானவெளி
 பொறுமையாய்
 வஸந்தம்.

நியதி

இங்கே பொழுது விடியும் போது
எங்கோ இரவு சூழுகின்றது
இங்கே மரங்கள் துளிர்க்கும் போது
எங்கோ இலைகள் விழுகின்றன
இங்கே தென்றல் தவழும்போது
எங்கோ புயல்கள் மோதுகின்றன
இங்கே அமைதி நிலவும் போது
எங்கோ இடிமழை சீறுகின்றது

இங்கே சிலபேர் வாழவேண்டியோ
எங்கோ பலபேர் வாடுகின்றனர்
இங்கே அமைதி பேணவேண்டியோ
எங்கோ போர்கள் மூளுகின்றன

மானுடர் உலகின் நியதிகள் இவையேல்
மாற்றம் ஒன்றே நியதியாகுக

ரஶனை

வெய்யில் தழுவ மின்னுகிற செந்தளிர்கள்
தீண்டும் இளங்காற்றில் நடுநடுங்கும் மாந்தோப்பில்
இளவேனில் வந்ததெனக் குயிலொன்று கூறியது
நெஞ்சு குளிரக் கூவுகிற குரலினிமை
காதல் மயக்கோ இளவேனில் மனக்களிப்போ
தனிமை நெருப்பாகத் துணைபிரித்த மனக்கொதிப்போ
குயிலின் ஒலிவிழுந்து நெகிழ்ந்திருந்த நெஞ்சினிலே
காவென்று ஒருகாக்கை கரைந்து சினமூட்டிப்
போவென்று கொத்திக் குயிலைத் துரத்திடவும்
கலையுணர்வு இல்லாத காக்கை இனமென்று
கல்லெடுத்துக் காகத்தை விரட்டக் கையெழுமுன்
மெல்ல நெருடிற்று நெஞ்சில் ஒரு நினைவு—
காகத்தின் கூட்டிற் களவாய் இடும்முட்டை

நடைமுறைக்கும் அப்பால் நிசமொன்றறிவோமோ
கொல்லவருங் கொடுவிலங்கின் அழகை

நயப்போமோ?

புதிய பூமி

நெடுதொலைபரந்த மனிதர்கள் அளைந்து அலைமிக
வளைந்த கடல்களிலே
முடிகளை அளந்த மனிதர்கள் நடந்த சுவடுகள்
பதித்த மலைகளிலே
சூடுவெயில் எரிந்து பனிமழைநனைந்து மனிதர்கள்
பரந்த வெளிகளிலே
தடைபலகடந்த படைபலநடந்த புழுதியில் அழிந்த
உலகமிது.
முடிசில நிமிர்ந்து அரசுகள் எழுந்து முடிபலகவிழ்ந்த
நிகழ்வுகளில்
வெடிமிக விழுந்து நகர்பலசிதைந்து குடிகளு நலிந்த
கொடுமைகளில்
உடல்பல சிதைந்து உயிர்பல அழிந்த சமர்பல
நிகழ்ந்த பொழுதுகளில்
கொடுமையில் விளைந்த கொலைகளில் வழிந்த
குருதியில் நனைந்த தரணியிது.
அறிவினில் மயங்கி மதவெறிமிகுந்து குலவழி பிரிந்த
பகைமைகளால்
நிறவெறி புகுந்து இனவெறிவளர்ந்து மொழிவழி
பிளந்த மனிதரிடை
அறமென மொழிந்து மறமென நினைந்த
கொலைவெறிமிகுந்த செயல்களினால்

உறவுகள் சிதைந்து உணர்வுகள் மழுங்கி இழிவினில்
 உமுன்ற உலகமிதில்
 வலியவரெழுந்து வலுவிலர் நலிந்து அடிமைகள்
 அமைந்த குடிமுறையில்
 மெலியவர்பொழிந்த வியர்வையில் வளைந்த நலமிக
 அடைந்த மனிதர்தமை
 மெலியவர் இணைந்து துணிவுடனிமிர்ந்து எதிர்கொள
 முனைந்த கிளர்வுகளில்
 பலமுறை விழுந்து மறுபடி எழுந்து கிளர்வுகள்
 தொடர்ந்து புதுமைபல.
 விதிமுறை மிகுந்து விடுதலை இழந்து உரிமைகள்
 அழிந்த பொழுதுகளில்
 கொதிபடஎழுந்த மனிதர்கள் நிறைந்த
 நெடுமதிலுயர்ந்த சிறைகளிடை
 வதைபல அடைந்து துயர்பல சுமந்து உடல்மிக
 நலிந்த கொடுமைகளில்
 மிதிபட நிகழ்ந்து சிரமெழ நிமிர்ந்த மனிதர்கள் நடந்த
 சுவடுகளில்
 மனிதரினுழைப்பை மனிதர்களுஞ்சு மரபினைமுறிக்கு
 நெறிகளுடன்
 மனிதரை ஒடுக்கி மனிதர்கள் மிதிக்கு முறைகளை
 முடிக்கும் சமர்களெழும்.
 தனியொருநபர்க்கும் உரிமைகள் மறுக்கும் நிலைகளை
 ஒழித்த புதுவுலகில்
 பனிநெடுமலைக்கும் புயல்கடல் கனற்கும் மனிதரைப்
 பிரிக்கும் வலிமைகெடும்.

11. 11⁹

கார்த்திகை வஸந்தத்தின் காகிதச் செம்மலர்கள்.
விதைக்கூடில்லாத ப்ளாஸ்தீரிக் கருவட்டம்
மகரந்தஞ் சிந்தாது.

பசுமையாய் நீளும் வாடாத கம்பு
உயிரற்றுப்

பொத்தான் குழிகளுட் புதையக்
காசுதின்னி உண்டியல்
ஏப்பம் ஒலிக்கும்.

பயண அலுப்பிற்
கற்றுண்மேற்சாயும் பொப்பி வளையங்கள்
வரிசையாய். வரிசையாய்

உலகெல்லாம் ஆண்ட
பரம்பரையின் வாரிசுகள்
தலைதாழ்த்தும் நிமிஷமோ
மௌனமாய் நகரும்.

ஆண்ட பரம்பரைக்காய்
ஆயுதங்கள் ஏந்தி

மாண்ட படையினரை மனதில் நினைவோமா
மூளவுள்ள போர்களிலே

ஆயுதமே ஏந்தாமல்

மாள இருக்கின்ற மானுடரை நினைவோமா?

நான் வருவேன்

நீ விரும்பினால் என்னைச்
சூழ்ச்சவரெழுப்பிச் சிறைக்கூண்டிற் தள்ளலாம்
யாருமே காணாமற் திரையிட்டு மூடலாம்
வானும் தெரியாமல் நெடுங்கூரை வேயலாம்

ஆனாலும் நான் வருவேன்.

நீ விரும்பினால் எனது

கண்ணிரண்டைக் காட்டலாம்

குத்திப் பிடுங்கிக் குருடாகச் செய்யலாம்

வாய்க்குட் துணியடைத்துக் குரலை மறித்திடலாம்

ஐயம் இருந்தால் நாவைத் தறித்திடலாம்

எழுத முடியாமற் கைவிலங்கு பூட்டலாம்

எழுதுவது வலதெனினும் இடதினையும் வெட்டலாம்

ஆனாலும் நான் காண்பேன்

எல்லோருங் காண எழுதுவேன் பேசுவேன்.

நீ விரும்பினால் என்னைத்

துவக்காற் சுடலாம் தூக்கு மரமேற்றலாம்

நஞ்சு பருக்கலாம் நசுக்கி அரைத்திடலாம்

கத்தியாற் வெட்டலாம் கனல் நெருப்பில் போடலாம்

ஆனாலும் நான் வருவேன்.

நீ விரும்பின் என்னுடலை

ஆழப் புதைக்கலாம் அலைகடலிற் போடலாம்

அரைத்து விலங்குகட்கு ஆகாரமாக்கலாம்
 நீறாக்கி வான நெடுந்தொலைவில் வீசலாம்
 ஆனாலும் நான் வருவேன்
 கம்பிக் கதவுடைத்து கற்சுவரின் மேந்தாவி
 கண்முளைத்து நாவளர்ந்து கைமுளைத்துக்

கட்டவிழ்த்து

ஆழக்கிடங்கினின்று அலைகடலின் கீழிருந்து
 விலங்கின் குடல் கிழித்து வானவெளி கடந்து
 சுட்டெரித்த சாம்பலின் ஃபீனிக்ஸ் பறவையென
 வெட்டுண்டு கீழ் வழிந்த குருதித் துளியுயிர்த்து
 சஞ்சீவி மாமலையின் காற்றுறிஞ்சி நான் வருவேன்
 அறைகின்ற சிலுவைகளில் மரித்து உயிர்த்தெழுவேன்
 வானளந்து நான் வருவேன் தூண்பிளந்து நான்
 வருவேன்.

நீ நம்ப மறுக்கின்ற கதையெல்லாம் நிசமாக்க
 விடுதலையும் சமத்துவமும் முழங்குமொவ்வோர்

மூச்சினிலும்

அடிமைத்தனத்துடனே அடக்குமுறை உள்ளவரை
 மறுபடியும் மறுபடியும் மறுபடியும் நான் வருவேன்
 நீ விரும்பாவிட்டாலும் நிச்சயமாய் நான் வருவேன்.

விடுதலையே அழைப்பு

விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்.
தடைவிதிக்கப்பட்ட கூட்டங்களின்று
மிதிக்கக்கூடாத தெருக்களின்று
வசிக்கக் கூடாத மனைகளின்று
அச்சேறமுடியாத கதைகளாலும்
இசைக்கமுடியாத பாடல்களாலும்
மேடைகிடையாத நாடகங்களாலும்
விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்.
வதைக்கூடங்களின் ஓலங்களும்
விம்மல்களும் வேதனைகளும்
சிறைக்கம்பிகளின் பின்னின்று
விசாரனை மறியல்களின்று
காலவரை அறியாத
தடுப்புக்காவலினின்று
விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்.
நீட்டிய துப்பாக்கிகட்கும்
குண்டாந்தடிகட்கும்
மின்கம்பி முனைகட்கும்
தெரியாமற்
தினந்தினமும்
விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்,

இறுக்கிக்கொண்டே தொண்டைக்குழியினின்று
 பொத்தப்பட்டுள்ள வாய்க்கிடங்கினூடாக
 விழுகின்ற சொற்களால்
 பிதுங்குகிற விழிகளால்
 விலங்கிட்ட கைகளால்
 விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்.
 திணறுகிற ஒவ்வொருமூச்சிலும்
 விடுதலையே உன்னை அழைக்கிறேன்.

(சிலியில் பிளேஷேயின்
 சர்வாதிகாரத்திற்கெதிரான
 வெகுஜன இயக்கத்தின் பாடல்களுள்
 ஒன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டது:)

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை

யேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்த பிழை
தேவகுமாரனென்று ஏற்காததால்
யூதர்களுடையது,
அற்ப வெள்ளிக்காசக்காகக்
காட்டிக்கொடுத்ததால்
யூதாஸுடையது,
பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்ததால்
நிரபராதி
ரோமாபுரியின் பிரதிநிதி மட்டுமில்லை
ரோமாபுரிப் பேரரசுந்தான்.
அம்புகளை நொந்து
எய்தவரை மறந்து விடும்
எங்கள் ஏடுகளில்
எல்லாம் பெரிய வெள்ளிக்கிழமைகளே.

ஏகாதிபத்தியமாவது, மண்ணாவது —
எழுங்கள்,
எங்கள் தலைகளை நாமே பிளப்போம்.

அரசும் நீதியும்

காகத்தின் மீதுங்
கல்லெறிய மாட்டான்
உன்மகன்
நிரபராதி யென
நீயறிவாய் அம்மா
ஊரறியும் எனவும்
அவனைக் கொண்டுபோனாரே
குற்றவாளிகள் எனவும்
தண்டனை விதித்த
நீதிமன்றமும் அறியும்
எனினும் உனக்கோ
நீதி செய்க்குமெனும்
நப்பாசை.

மறுவிசாரணை செய்யும்
உயர்நீதி மன்றத்தின்
நீதிபதிகள் மூவர்
பேர்கள் அறிவாயோ?
பொய்,
புரட்டு,
பித்தலாட்டம்.

கங்கா

மாவலி முதல் மஞ்சள்நதி வரை
சிந்து கங்கை யமுனை காவேரி
யாங்ளி மீகொக் ஐராவதி அமூர்
யூபிரேட்டிஸ் டைகிரிஸ்
வொல்கா டனுப் தைபர்
நைல் நைஜர் ஸம்பேஸி ஸய்யிர்
மிஸூரி மிஸிஸிப்பி அமெஸன்
மறே - டாலிங் உட்பட
உலகின் நதிகள் அனைத்தையுமே
மனிதன்
அளைந்து அனுபவித்துள்ளான் .

மாவலி முதல் மஞ்சள்நதி வரை
உலகின் நதிகள் அனைத்தின் நீரையும்
மனிதன்
சுவைத்து அருந்தியுள்ளான் .
வயல்களிற் செலுத்திப்
பயிர்களை விளைத்துள்ளான்
நதிகளில் விளைந்த
மீன்களைப் புசித்துள்ளான்
நீள அகலமாக
நீந்தி அளந்துள்ளான்
பாலம் அமைத்துப்

படகில் மிதந்துள்ளான்
 அணைகள் எழுப்பித்
 தேக்கி மறித்துத்
 திருப்பி வளைத்துப்
 பொறிகளை இயக்கி
 ஆற்றல் விளைத்துள்ளான் .

மாவலிமுதல் மஞ்சள்நதி வரை
 உலகின் அத்தனை நதியோரங்களிலும்
 மனிதன்
 நடந்து திரிந்துள்ளான்
 ஊர்ந்தும் பாய்ந்தும்
 விழுந்து சிதறியும்
 சேர்ந்தும் பிரிந்தும்
 மெலிந்தும் விரிந்தும்
 மலைகளையும் மண்ணையும் கடலையும்
 இணைத்து அணைக்கும்
 நதிகளின்
 வேறுபடும் வேகமும் வடிவும்
 கண்டு களித்து
 வியந்து நின்று
 பாடிப் புகழ்ந்துள்ளான்
 படங்கள் வரைந்துள்ளான் .

மனிதனைச் சூழும்
 மாசமுத்திரங்களின் மேலாக
 மனிதனை ஆதரித்தவை
 மாவலிமுதல் மஞ்சள்நதி வரை
 மனிதன்
 புனிதமானவையாக் கருதிக்
 கொண்டாடிய
 மாநதிகளே .

மனிதனைப் போஷித்த
 மாநதிகள்
 இன்று
 மாநகரங்களை மூழ்கடித்து
 வயல்களை அழிக்கின்றன
 உணவு விளைந்த நதிகளில்
 நஞ்சு பரவி
 மீன்கள் மடிகின்றன
 நோய்கள் பரவுகின்றன

வற்றாத ஜீவநதிகள்
 வரண்டு தெரிவதும்
 புனித நதிகளில்
 தூர்நாற்றம் புரள்வதும்
 மனிதனின் அறியாமையாலா?

இல்லை நண்பனே -
 முதலாளித்து வத்துக்கு
 வாந்திபேதி ஏற்பட்டு
 மலைகள் மீதும்
 நதிகள் மீதும்
 கடல்கள் மீதும்
 முழுமானுட இனத்தின் மீதும்
 மலங்கழிப்பதனாலே தான்!

உங்கள் நாடு

உங்கள் நாடு மண்வளம் மிக்கது
அதனைப் பாழாக்காதீர்கள்
அதிக உணவு பயிரிடாதீர்கள்
ஏனெனில்
ஏழைகள் தின்று வீணாக்கிவிடுவார்கள்

உங்கள் கடல்கள் வளம மிக்கன
இறாலும் நண்டும் கவையான மீன்களும்
அந்நியச் செலாவணி தருவன
ஆகவே
அனைத்தையும் ஏற்றுமதி செய்யுங்கள்.

உங்கள் கடற்கரைகள் அழகானவை
அவற்றைக் காசாக்கப் பாருங்கள்
எல்லாரும் அங்கே உலாவ அவசியமில்லை
நல்லவற்றைத் தெரிந்து
உல்லாசப் பிரயாணிகட்காய் மறித்து ஒதுக்குங்கள்

உங்கள் கிராமத்து மண்வீடுகள் அழகானவை
அவற்றுக்கு மண்வீதிகளே உகந்தவை
கல்லையுஞ் சீமெந்தையும் வீணாக்காதீர்கள்
நெடுஞ்சாலைகளை அகலமாக்குங்கள்
உல்லாச விடுதிகளையும் களியாட்ட மனைகளையும்
கஸினோக்களையும் கட்டி எழுப்புங்கள்

உங்கள் நாட்டின் பெண்கள் அழகானவர்கள்
 அவர்களது
 இளமையும் வாலிபமும் வீணாக விடாதீர்கள்
 உல்லாசப் பயணிகள் முன்
 அவர்களை உலாவ விடுங்கள்

உங்கள் மலிவான உழைப்பு மகத்தானது
 உங்கள் நாட்டின் நாணயத்தை
 மதிப்பிறக்கஞ் செய்யுங்கள்
 அந்நிய மூலதனம் உள்ளே வருவதற்கு
 உங்கள் கதவுகளை அகலத் திறவுங்கள்

உங்கள் நாட்டின் பரதுகாப்பு
 எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது
 ஆயுதங்களை வாங்கி
 அரச படைகளைப் பலப்படுத்துங்கள்
 ஏனெனில்
 ஏழைகள் அபாயகரமானவர்கள்

சுற்றாடல் பற்றி . . .

ஓநாய்

மேட்டு நிலத்து நீரோடையிற்

காலுன்றியவாரே

பள்ளத்தில் நின்ற

குட்டி ஆட்டை அதட்டியது

“நான் அருந்தும் நீரை

நீ சேறுபடுத்துகிறாய்”

இன்னமும் ஓநாய் அதட்டுவன ;

“உங்கள் ஊர் ஆலைகளின் புகை

எங்கள் வளிமண்டலத்தை

அசுத்தப்படுத்துகிறது”

“நீங்கள் விறகு பொறுக்கி

வனங்கள் அழிகின்றன”

“உங்கள் கால்நடைகள் மேய்ந்து

பாலைவனங்கள் விரிகின்றன”

“குளிர் சாதனப் பெட்டிகளைச் செய்து

ஓசோன் மண்டலத்தில்

ஓட்டை துளைக்கிறீர்கள்”

“உங்கள் மண்ணில்

நாம் குப்பை கொட்டமுடியாமல்

சமுத்திரம் அசுத்தமாகிறது”

குட்டி ஆடு
 பதில் கூறவில்லை,
 கோபம் மிகுந்த ஓநாய்
 பழைய பாடத்தையே
 ஒப்பித்த படி...
 "நீ இல்லா விட்டால்
 உன் அப்பன்
 அவன் இல்லாவிட்டால்
 அவன் பாட்டன்..."
 குட்டி ஆட்டை நெருங்கியபோது
 அங்கே
 நின்றது வேறு மிருகம்,

கறுப்பு ஆரியன்

வெய்யில் காய்ந்த உன் இளம் பழுப்பு ரோமம்
பொன்னாக மாறும் ;

உன் விழிகளில் ஆழ்கடலின் நீலம் ஒளிரும்;

சூரியன் உன் சருமத்திற் செம்மையூட்டிக்

கரும்புள்ளி குத்தும்;

கூரிய நாசியும் மெல்லிய இதழ்களும் கூறும் :

“இவனோர் ஆரியன்”

ஆனாலும்

தோலை வெளுப்பிக்கு முன்னிருந்த மைக்கல்

ஐக்ஸனைவிட

முகமது அலியையும் காள் லூமிஸையும் விட

மாட்டின் லாதர்கிங் ஐவிட மல்கொம் எக்ஸையும்விட

நீ சூரியவன்

எவ்வாறென்று என்னைக் கேட்காதே—

உன்னிடமில்லாத செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் கேள்

நிச்சயமற்ற உன் எதிர்காலத்தைக்கேள்

உனைச் சூழும் வறுமையைக் கேள்,

மழுங்குண்ட உன் சமுதாய உணர்வைக் கேள்

அது விழித்தெழும்போது நித்திரையூட்ட

இனவெறி பருக்கும் பணமுட்டைகளைக் கேள்,

உலகத்தின் எஜமானர்களின்

குரல்வளையை நெருக்கிக் கேள் !

படலை திறப்பு

மாநகரை பிரித்த மாமதிலை
மாணுடரின்
கைகள் தூர்த்துத்
துண்டுகளைப் பெயர்தெடுக்க
கொட்டும் மழையிற்
ப்ராண்ட்ண்புர்க் நெடும்படலை
மீண்டும் திறக்கும்.

தான் தொடுத்த யுத்தத்தால்
இரண்டாய்ப் பிளவுண்ட
தேசம் இனி இணையும்
பிரிவுண்ட குடும்பங்கள்
ஒன்றுபடும் எனும் நினைவு
தலை நீட்டும்.

குறைந்த விலையிற் கூலி உழைப்பு
இன்னும் சுரண்ட இடவசதி
பண்டங்கள்
கொட்டிக் குவிக்கப் புதுச் சந்தை
என்னும் நினைவும்

.....

கண்முன் ஒரு வாசல்
திறப்பதனைக் காண்பவர்கள்

கண்ணுக்குத் தெரியாமற்

திறக்கும் வாசல் பல.

இன வெறியும், நிறவெறியும்

பாசிசமும்

இறந் தொழிந்த மூன்றாம் றைஹ் பெருமிதமும்

தலை நிமிரும்

இரண்டாம் உலகப்போர் ஒழிந்தும்

ஒழியாது ஓய்திருந்த

அச்சங்கள் ஒங்கும் !

நிறுவெறி

சுருண்ட முடியை நேராய்ச் செய்யினும்
கருமை மாற்றிப் பொன்னிற மாக்கினும்
சருமம் வெளுக்கச் சாயம் பூசினும்
சப்பை மூக்கைநீ செப்பனாக்கினும்
அவர்கள் போலவே ஆடை பூணினும்
அவர்கள் பேசுதல் போல பேசினும்
அவர்கள் பேர்களுள் ஒன்றைச் சூடினும்
அவர்கள் உன்னை அழைப்பது
காப்பிரி

மண்டேலாவுக்கு வாழ்த்து

சிறையுண்டு கிடக்குமொரு தேசத்துள்
ஒரு சிறைக் கதவு திறந்தது.
ஒரு சிங்கம் வெளி வந்தது.

இருபத்தேழாண்டுகள்¹²
ஒரு மனிதனின்
பயனுள்ள வாழ்வின் பெரும் பகுதி
கற்சுவர்கட்கும்
கம்பிக் கதவுகட்கும்
பின்னாற் கழிந்தது.
சிறைக் கூடங்கள் எங்கிருப்பினும்
சிறைக் கூடங்களே.

தனிமையும் கொடுவதையும்
கற்சுவரும் காவலரும்
கோழைகளை
நடைப் பிணங்களாக்குகின்றன.
வீரர்களைச்
வரலாற்று நாயகர்களாக்குகின்றன.

சிறை கிடந்து தணியாத
விடுதலை வேட்கை
சிறை நீங்கி ஒழியாது.

அரை நூற்றாண்டு
 ஒரு தேசத்தின் ஆயுளில்
 அற்ப காலமே,
 எனினும்
 இன்னும் அரை நிமிட மேனும்
 அடிமைத்தனம்
 ஏன் நீடிக்க வேண்டும் ?

சிறை மீண்ட சிங்கத்தின்
 கர்ஜனையின் இடியொலியில்
 முழு நாடும்
 சிலிர்த்தெழுட்டும் !
 உலகெங்குமுள்ள
 சிறைச் சுவர்கள் பொடிபட்டும்,

காளி

(தென்னாபிரிக்க மக்கள் எழுச்சிக்கு வாழ்த்து)

வாயு அசைந்தது

சூறை பிறந்தது

சீறி எழுந்ததுவே

ஆழி விரிந்தது

அலைகள் வளர்ந்தன

முகில்கள் நனைந்தனவே

மேனி நடுங்கிய

பூமி அதிர்ந்தது

மலைகள் சரிந்தனவே

தீயுமெழுந்தது

சுடர்கள் பரந்தன

பொறிகள் பறந்தனவே

வானமெரிந்திட

மின்னல் படர்ந்தது

இடிகள் முழங்கினவே

காலன் நடுங்கினன்

காளி எழுந்தனள்

கருநிற மேனியளே

கூவி எழுந்தனள்

லோகம் அதிர்ந்தது

ஊழி பிறந்ததுவே

கொடுமை மிகுங்கலி
 யுகமும் ஒழிந்தொரு
 நவயுகம் வந்திடவே
 மனிதர் நிமிர்ந்தனர்
 பணிதல் ஒழித்தனர்
 அடிமை முடிந்திடவே
 மதில்கள் தகர்ந்திடச்
 சிறைகள் இடிந்திடத்
 தளைகள் அறுந்திடவே
 அஸானிய¹³ பூமியிற்
 காளி நடந்தனர்
 கரியவர் பொங்கினரே
 நிறவெறி சாய்ந்திட
 நீதி நிமிர்ந்திட
 மானுடம் வென்றிடவே.

அசுரன்

கண்கள் சிவந்து கனல்வதுமில்லை
மீசைசினந்து துடிப்பதுமில்லை
கேசத்திற் பாம்பு நெளிவதுமில்லை
கைகளிற் சூலமும் கத்தியுமில்லை
செய்த தவத்தினிற் தெய்வம் மயங்கித்
தந்தவரமென அஸ்திரமில்லை
வாயிற்குருதி வழிய இரண்டு
கூரிய தந்தங்கள் நீள்வதுமில்லை
மூச்சினிலே அனல் வெக்கைதெறிக்கப்
பேச்சில் இடியொலி கேட்பதுமில்லை
கால்கள் பதிந்திடப் பூமி நடுங்கி
வானமுகடு அதிர்வதுமில்லை.

தொந்தி சரிந்து அலைந்துகுலுங்கக்
கெக்கலி கொட்டிச் சிரித்திடமாட்டான்
மார்தட்டித் தோனைக் குலுக்கிச் சிவந்த
கண்ணை உருட்டி மிரட்டமாட்டான்.
உன்னையும் என்னையும் போல இருப்பான்
இன்னும் இனியவன் போல நடப்பான்
அன்பு அகிம்சை அறமெனச் சொல்வான்
நீதிவகை பல நூறுமுரைப்பான்.

பூமியைப் பன்முறை தீய்த்திடவல்ல
 ஆயுதந் தாங்கிய ஏவுகணைகள்
 நீரில் நிலத்தினில் ஆழக்கிடங்கில்
 வான வெளியிலும் காவல் கிடக்கும்
 பாலையிற் செந்நிற ஆறு புரளும்
 சோதரர் மத்தியிற் பூசல் வளரும்
 நச்சு மருந்துகள் நோய்கள் பரவிப்
 பட்டினி பஞ்சமும் மாந்தரை உண்ணும்.

உண்மை திரித்திடப் பொய்கள் பரப்பச்
 செய்தி நிறுவனம் வானொலி மற்றுஞ்
 சித்திரங் காட்டிடுஞ் சாதனமுண்டு.
 வரட்டி வதைத்து விலங்குகள் போலக்
 கூட்டில் அடைத்திடக் காவலர் கூட்டம்
 கொன்று குவித்திடக் கூலிப்படைகள்
 மாந்தரைத் தட்டி அடக்கியொடுக்கத்
 தேசம் பலவினும் தாசர்கள் உள்ளார்

தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கிய நாளிற்
 தெய்வங்கள் ஆயுதந் தாங்கின என்று
 பண்டை மரபிற் பலகதை உண்டு
 இன்னுங் கொடுமைகள் ஒங்கும் வரையில்
 மானுடர் காத்துக் கிடப்பதற் காமோ
 மானுடம் ஒன்றெனும் உண்மை உணர்க
 ஒன்று திரளுக அச்சம் ஒழிக
 மானுடர் ஒற்றுமை தெய்வ வலிமை

அற்புதங்கள்

வெற்றுக் கையில் நிறுவிளைப்பர்;
செல்வர்க்குப் பொற் தாலியுந் தருவர்;
கையிற் கரண்டியைப் பார்வை வளைக்கும்
வித்தை காட்டி வியந்திடச் செய்வர்;
கூட்டங் கூட்டித் தேவனை அழைப்பர்;
தொண்டிகள் எழுந்து நிற்க நடக்கக்
குருடர்கள் பார்க்கச் செய்திடவல்லார்;
கூனல்முதுகை நிமிர்த்திடவல்ல
சித்தர்கள் தாமெனச் சொல்லித்திரிவர்;
அற்புதங்கள் பல ஆற்றுவமென்பர்;
வித்தைக்காரரும் எத்தருஞ்செய்யும்
தந்திரமெதுவும் அற்புதமில்லை.
இவற்றின் அரிய அற்புதங்கோடி
நித்தம் நிகழும் இயற்கையினுலகில் :
வித்துவிழுந்து மரமாய்விளைவதும்
முட்டையினின்று குஞ்சு வருவதும்
மூச்சும் நாடியும் மூளை இயக்கமும்
அற்புதம்; இன்னும் ஒவ்வோர் அணுவின்
உள்ளே நிகழும் எண்ணரும் இயக்கமும்
விண்பெரு வெளியிற் கண்ணறியாத
அற்புதங்கூறின் அனந்தகோடி
அறிவீர், உமக்கோர் அற்புதஞ்சொல்வேன்.

கொலையுஞ்சிறையுங் கொடுவதைபலவும்
 பசியும் பஞ்சமும் பகையின் வலிமையுங்
 கண்டும் அஞ்சா நெஞ்சின் உரமும்
 பலமுறைவிழுந்தும் எழுந்துபோரிடும்
 துணிவுங் கொண்ட மானுடர்சானிலும்
 அழிய மறுத்து நிலைக்கும் விந்தை
 அனைத்தினும் அரிய அற்புதங் கண்டீர்.

குமாரசுவாமி

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

குமாரபுத்தூரன் பரிபாடல்
 கருணாநிதி பரிபாடல்

பத்தாவது

பறவை முதுகேறிப் பாரோரைப் பாலித்து
பாற்கடலிற் பாம்பின்மேற் படுத்துறங்கும்

நாரணனார்

அதர்மம் தலைதூக்கின் அதை விழுத்தித் தருமத்தை
நிலைநிறுத்த யுகந்தோறும் அவதரிப்பேன்

என்றுரைத்துப் போனார்.

கலிபிறந்து கலிமுதிர்ந்து கலிகனிந்து
அதர்மம் முழுவலகும் அரசோச்சும் நிலை தொடர்ந்து
ஆயுதங்கள் பலவேந்தி அரக்கர் உலகாளுங்
காலம் மிக வளர்ந்தும் கல்கியெனும் அவதாரங்
கானோமே இன்னுமென ஏங்கித் தவிக்கின்றீர்
முன்வந்த ஒன்பதும்போல் முழுவிலங்காய் வருவாரோ,
அரைவிலங்காய் எழுவாரோ, அந்தணராய்

அமைவாரோ,

போர்க்குலத்துப் பிறப்பாரோ, முன்னாள் விடுபட்ட
வைசியர்க்குள் வாய்ப்பாரோ, சூத்திரருட் சேர்வாரோ,
பஞ்சமராய் வந்தாரேற் படியேற விடலாமோ,
மறுபடியுங் கருமேனி வாய்த்தால் வணங்குவரோ,
வெள்ளை நிறத்தவராய் வெண்புரளி மேலேறி
வாளேந்தி வருவாரோ, ஏ. கே. நாற்பத்தேழு
ஏந்தித் தேரூர்வாரோ, ஏவுகணை அத்திரங்கள்
வானளந்து தீச்சொரிந்து கோடையிடி போல் முழங்கி

நஞ்சமழை பொழியும் நவயுகத்தில் நாரணனார்
சங்கொலித்து வருவாரோ, வில்லெடுத்து

விரைவாரோ,

வானூர்தி வீசுகணை வீழ அடிப்பாரோ
குண்டுமழை வீழுகையிற் குடைபோல மலைதூக்கி
மானுடரைக் காப்பாரோ, பன்னூறு முறையுலகைத்
தீய்த்தொழிக்க வல்லபல ஆயுதங்கள் கொண்டதொரு
கோடி அரக்கர்படை காத்திருக்க நாரணனார்
தனியாளாய் வருவாரோ, என்றேங்கி விண்ணோக்கிக்
கல்கி அவதாரங் காத்திருக்கும் மானுடரே,
தோள் ஓராயிரங்கோடி கொண்டெழுந்த நாரணனார்,
இனவெறியைக் குலவெறியை மொழிவெறியை

மதவெறியைப்

பெண்ணடிமைக் கொடுமைகளை மானுடரை

மானுடரே

ஏய்த்துப் பிழிந்து அடிமைசெயும் இழிநிலையை
எதிர்த்தெழுந்து போராடக் குருதியிலே

தோய்த்தெடுத்த

கொடியுயர்த்திப் போர்க்கோலம் பூண்டிருக்க,

அவதாரம்

வேறெங்கே தேடுகிறீர்?

பெண்ணாக ஆணாகப்

பல்வண்ண மேனியுடன் ஆர்த்தெழுந்து நாரணனார்
நம்மோடு நம்முள் நாமாய் அமைந்துள்ளர்
நீண்ட அறப்போரில் நாமாய் இணைகின்றார்.

குறிப்புகள்

1. 1966இல் வடஇலங்கையில் சாதி ஒடுக்கலுக்கு எதிராகத் தொடங்கிய போராட்ட அலை சாதி ஒடுக்கலை முறியடிக்கும் போராட்டத்துக்குப் பெரும் பங்களித்துள்ளது. சாதி ஒடுக்கல் இன்னும் ஒழியா விடினும் போராட்டங்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சாதகமான நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.
2. 1981இல் யாழ் நூல்நிலையம் அரசபடைகளின் துணையுடன் இனவாதக் காடையர்களாற் தீக்கிரை யானது. தொடர்ந்த பத்து வருடங்களில் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட நூல் நிலையம் உட்படப் பல கட்டிடங்கள் இனவெறி அரசால் அழிக்கப்பட்டன.
3. 1988-89இல் யூ.என்.பி. அரசு ஜே.வி.பி. என்ற அரச விரோத இயக்கத்தின் வன்முறையை முறியடிக்கும் சாட்டில் தனக்கு எதிரானவர்கள் எனச் சந்தேகித்த பத்தாயிரக்கணக்கான வாலிபர்களைக் கைது செய்தது மட்டுமின்றி மாதாந்தம் ஆயிரக்கணக்கானோரைக் கொன்றது. பிணங்கள் ஆறுகளில் மிதந்து வருவது அன்றாட நிகழ்ச்சியாயிற்று.
4. 1987இல் இந்திய 'அமைதி காக்கும் படைக்கும்' தமிழீழ விடுதலைப் புலிகட்கும் இடையிலான மோதலின் போது இந்தியப் படைகளின் தாக்கு

தலால் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் உயிரிழந்தனர். லட்சக்கணக்கானோர் தற்காலிகமாகவோ நிரந்தரமாகவோ வீடிழந்தனர்.

5. வடஇலங்கையில் அரசியற் கொலைகள் 1975இல் யாழ்ப்பாண மேயர் துரையப்பாவின் கொலையுடன் தொடங்கியது. தமிழ்த் தேசியவாதிகள், துரையப்பா இனத்துரோகி எனக் கூறி அக்கொலையை நியாயப்படுத்தினர். 1980களில் தமிழ்த் தேசியவாத அரசியற் தலைவர்கள் உட்படப் பெருந்தொகையானோர் விடுதலைப் போராட்டத்தின் பேரில் கொலை செய்யப்பட்டனர்.
6. நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களை அரசு படையினர் சந்தேகத்தின் பேரில் விசாரணையின்றி மறியலில் வைத்திருந்ததை எதிர்த்தும் அவர்களை விடுதலை செய்யக் கோரியும் யாழ்ப்பாண மாவட்டமாதர் அமைத்த அன்னையர் முன்னணி 1985இல் நடத்திய மாபெரும் ஊர்வலம் விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும்.
7. சட்டமும் நீதியும் குலைந்த நிலையில் 1980களில் முழு இலங்கையிலும் மனிதர் குரூரமான முறையிற் கொல்லப்பட்டுப் பிணங்கள் மற்றவர்களை அச்சுறுத்தும் நோக்குடன் பகிரங்கமாகக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன.
8. இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (இடது) செயலாளராக இருந்த திரு. கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் 27-11-89இல் மரணமானார்.
9. ஐரோப்பாவில், வருடாந்தம், நொவம்பர் 11ம்தேதி, இரண்டு உலக யுத்தங்களிலும் மரித்தோரை

நினைவு கூர்வர். காகிதத்தாற்செய்த சிவப்புப் பொப்பி மலர்களை விற்றுக் கிடைக்கும் பணத்தை ஓய்வு பெற்ற படைபினரின் கேடிமநிதிக்கு வழங்குவதும் பொப்பி மலர் வளையங்களைக் கல்லறைகள் மீது வைத்து செலுத்துவதும் வழக்கம்.

10. 1970இல் சிலி நாட்டின் முதலாவது இடதுசாரி ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சல்வடோர் அலண்டே 1974இல் அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ. தூண்டுதலால் ராணுவத்தினரால் கொலை செய்யப்பட்டார். பினோஷேயின் கொலைகார ராணுவ அரசு நடத்திய பயங்கர அடக்குமுறை ஆட்சி 1989இல் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அரசின்மீது ராணுவத்தின் செல்வாக்கு இன்னும் முற்றாக அகற்றப்படவில்லை இன்னும் ராணுவ ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் தொடர் கிறது.

11. உலக யுத்தத்தின் பின் ஜெர்மனி கிழக்கு - மேற்கு ஜெர்மனிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. சோவியத் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட கிழக்கு ஜெர்மனிக்குள் இருந்த பழைய தலைநகரான பேர்லின் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு மேற்கு ஜெர்மனிக்குரியதாகப் பட்டது. பல்வேறு காரணங்களால் குருஷ்ச்சேவ் சோவியத் அரசதிகாரத்திலிருந்த போது மேற்கு பேர்லினைக் கிழக்கினின்று பிரிக்கும் மதில் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இம்மதில் 1989இல் கிழக்கு ஜெர்மன் அரசின் வீழ்ச்சியை ஒட்டி இடிக்கப்பட்டது. 1989 டிஸெம்பரில் பேர்லின் பிரிவினையின் முடிவைக் குறிக்குமாறு சாத்தியிருந்த ப்ராண்டன் புர்க் நெடுவாயில் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

12. தென் ஆப்ரிக்க நிறுவெறி அரசை எதிர்த்து அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகப் போராடி வரும் ஆப்ரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான நெல்சன் மண்டேலா 27 வருட காலச் சிறைவாசத்தின் பின் 1990இல் விடுதலையானார். நிறுவெறி அரசிற்கெதிரான தேசிய, சர்வதேசிய எதிர்ப்பின் முக்கியமான சாதனைகளில் இது ஒன்று.

13. அஸானியா என்பது தென்னாபிரிக்காவின் மறுபேர்.

A. KUBAN
78-206 LANE
ANANDA PURI
TREVCO

